

AMMUTADES VETT ISSANDA KAEVUST

David Wilkerson February 4, 2015

Üks Ameerika suurtest imedest on New Yorgi akvedukt ehk veejuhe. See on maa-alune tellistest ehitis, mis on kilomeetreid ja kilomeetreid pikk, varustades kogu seda suurt metropoli veega. Mis aga juhtuks, kui see veejuhe korruga läbi lõigataks ja kogu linn oma veest ilma jääks? New York Cityst saaks kui „kõrbe kiviräga... elamiskõlbmatul maal.“ (Jeremija 17:6). Me võime elada ilma kütuseta, aga kohe kindlasti mitte ilma veeta. Sama juhtub ka me eludega! Kui inimesed kaotavad lootuse, siis selle asemel, et joosta Jumala juurde, tõmbuvad nad pigem endasse ja elavad sissepoole. Nad annavad alla ega oma mingit lootust ning nendegi südameist saab kui kivirägastik ja soolane maa.

Tänapäeval on palju kristlasi, kes kogevad kõikehaaravat meeleheidet; midagi sarnast, mida just ennist kirjeldasin. Kuid Jumal ütleb oma lastele järgmist: „Te olete meeleheitel, sest te ei usalda mind. Te pöördute kõigi teiste – arstide, sõprade, nõustajate, meditsiini ja raha poole – ega lase minu töotustel julgustada end. Tunnete end kuiva, tühja ja üksildasena, kuna te ei ammuta vett minu kaevust.“

Jeremija 18:13-14 toob Jumal välja ühe kohutava patu, mida Ta enda rahvas sooritab. „Seepärast ütleb Issand nõnda: Küsige ometi rahvaste seas, kes on kuulnud sellesarnast? Väga hirmsaid tegusid on teinud Iisraeli neitsi. Kas lahkub ?addai kaljult Liibanoni lumi? Või kuivavad veed, võõrad, külmad, voolavad?“ Mis see kohutav asi siis on, mida Jumala rahvas teeb? Nõnda nagu külmad, värskendavad veed voolavad alla sulavast lumest, nii varustab ka Jumal oma rahvast oma lõpmatu väega. See „vesi“ toob endaga kaasa jõu, mis on kättesaadav kõigile ega vea iialgi alt. Samas aga jätkab Jumala rahvas siiski sageli oma rada, olles tühjad, kuivad ja kurvad. Nad ütlevad: „Meid on jäetud omapäi. Peame käima vaid omaenda hüljatud radu, olles soovimatud kõigi silmis!“ See on pilt meeleheitel kristlastest, kes on unustanud Jumala töötused ja kes istuvad masendunutena Jumala voolava armastusaja ääres, mõeldes: „Jumal minu elus küll ei tegutse. Pean vaid hambad ristis edasi rühkima ja andma parima omaenese jõus. Mis mõtet enam üldse midagi loota? Pean ise hakkama saama, et ellu jääda!“

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <https://worldchallenge.org/printpdf/9685/>